

๔๕๑
มาตรา ๔๔๑ ห้ามอันเกิดแต่เงินที่เคี้ยวเคี้ยวขึ้นนั้น ย่อมมีขึ้น
โดยอาชญากรรมที่นับเป็นความผิดก่อนตามกฎหมาย

ลักษณะ ๒๐

ประกันภัย

หมวด ๑

บทบังคับเสร็จทั่วไป

๔๕๑
มาตรา ๔๔๑ อันว่าสัญญาประกันภัย คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง
ตกลงจะไ้ค่าสินไหมทดแทน ฤๅใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย
ฤๅในเหตุอย่างอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญา และในกรณีบุคคลอีกคนหนึ่ง
ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย

๔๕๒
มาตรา ๔๔๒ ตามข้อความในลักษณะนี้

คำว่า "ผู้รับประกันภัย" ท่านหมายความว่า ผู้สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะไ้ค่าสินไหมทดแทน ฤๅใช้เงินจำนวนหนึ่งให้

คำว่า "ผู้เอาประกันภัย" ท่านหมายความว่า ผู้สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะส่งเบี้ยประกันภัย

๑๕๒

คำว่า "ผู้รับประโยชน์" หมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน ทุบริบจำนวนเงินไว้ให้
อนึ่งผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์นั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่ง
คนเดียวกันก็ได้

มาตรา ๕๔๖ ถ้าในเหตุที่ทำสัญญาประกันภัยกันนั้น ห้ามผู้ประกัน
ภัยกันมิได้ไซ้ สัญญาอันนี้ ท่านว่าชอบเป็นโมฆะ

มาตรา ๕๔๗ เมื่อผู้สัญญาประกันภัยกับชกเอาภัยใดโดยเจกาะขึ้น
เป็นข้อพิจารณาในการวางกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัย และภัยเช่นนั้น
สิ้นไปหาไม่แล้ว ท่านว่าภายนำแต่นั้นไปผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้
ลดเบี้ยประกันภัยลงตามส่วน

มาตรา ๕๔๘ ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็
อยู่ในกรณีประกันนั้นด้วย บุคคลอื่นการใช้เงินข่มอาศัความทรงจำ
ฤาของของเขานั้นก็ รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงซึ่ง
อาจจะได้ใจผู้รับประกันภัยให้ยอมบิดไม่ยอมทำสัญญา—ถ้าให้เรียก
เบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีก ถ้าว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความเช่นนั้นเป็นความ
เท็จไซ้ ท่านว่าสัญญาเป็นโมฆะ